

[Krarup.]

det store Landbrug. Intet er mere fejlagtigt, den er netop for det store Landbrug en overordentlig stor Ulempe. Jeg ved det af Erfaring. Jeg driver dog et ret stort Landbrug, og jeg skal af min Høst aflevere $\frac{5}{6}$. Det er ikke værd i denne Forbindelse at tale om Priserne. Jeg indrømmer, at de første Priser, der blev fastsat, var i Overkanten, for at bruge daværende Landbrugsminister Bordings Udtryk, men jeg tør nok sige, at de Priser, der fastsættes for Udskrivningskornet i denne Kornlov, er i høj Grad i Underkanten, ja, under Underkanten, for man kan ikke producere en Td. Byg for 25 Kr., det skal nok koste omkring 30 Kr. Men ikke alene det økonomiske Tilsvær, ogsaa Indgrebet i Driften af de store Landbrug, gør, at man maa betegne det som en virkelig stor Ulempe, at vi igen i Aar faar en Kornlov. Naa, derved er intet at gøre, men vi fra vor Side kan i hvert Fald ikke tænke os at støtte det Ændringsforslag, som jeg forstaar, Socialdemokratiet har Lyst til ogsaa at stille her.

Jeg synes, at man, hvis man skal kritisere Lovforslaget — noget der er lidt vanskeligt, naar alle Organisationerne staar bag ved —, kan sige, at det er en lovlig stor Udskrivning, at det maaske havde været muligt at gennemføre en Kornordning med en mindre Udskrivning. Der skal dog sikkert ikke bruges saa meget Korn til f. Eks. Erstatning for Kaffe, og der skal sikkert heller ikke bruges saa meget Korn til Foder for Heste uden for Landbruget, saa alene de to Poster kunde nok have givet nogen Reduktion. Men lad det nu være. Det er i hvert Fald bedre at have for meget Korn end at staa og mangle. Jeg ved som Medlem af Kornnævnet, at det er noget af det værste at komme ud for, og skulde Staten faa Korn tilovers, hitter vi jo nok paa en fornuftig Anvendelse af det.

Jeg har egentlig kun eet Spørgsmaal, jeg vil rette til den højtærede Landbrugsminister. Det drejer sig om §§ 5 og 6, hvor der tales om, hvad alt det Korn, der bliver udskrevet, skal bruges til. Der staar i 1ste Linie i § 5: „Det afleverede Brødkorn skal i nødvendigt Omfang forbeholdes Brødkornsforsyningen“. Jeg vil gerne spørge, om det ikke skal forstaas saaledes, at man ogsaa kan bruge dette Brødkorn eller Produkter af det,

Rugmel og Hvedemel, til Fremstilling af Eksportvarer, der indeholder Mel, f. Eks. Knækbrød, uden at Eksportøren derfor skal være forpligtet til at betale en Erstatning til Statens Brødkornskontor. Saadan har det nemlig hidtil været.

Jeg tænker, den højtærede Landbrugsminister vil kunne svare paa dette Spørgsmaal her, saa at vi vil kunne faa det klaret, og hvis det er Tilfældet, skal jeg ikke paa mit Partis Vegne stille Forslag om en Udvalgsbehandling, men anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Oluf Johansen: I seks Aar har vi vedtaget Kornlove, der næsten alle har været Forlængelser. Vi fik ved den anden Kornlov en Prisorhøjelse paa 50 pCt., og de siden gennemførte Kornlove har praktisk talt været Forlængelser. Jeg kunde nævne, at det Aar, man havde en daarlig Høst, navnlig i Jylland, fik man en Forhøjelse for dem, der fuldt ud afleverede det paalignede Kvantum. Den Forhøjelse har man beholdtsiden, og den har i hvert Fald altid været en sikker Gevinst for dem med den gode Jord, som altid havde en forholdsvis god Høst. Ellers har Lovene, og det gælder ogsaa Forslaget her, der altsaa er Nr. 7 i Rækken, ligget i et fast Leje og har været nogenlunde enslydende Aar for Aar.

Krigen er jo nu forbi, men Verden er endnu ikke kommet i de gamle Folder — saa langt fra. Ingen kan se, hvordan det her omhandlede Forhold vil udvikle sig. Vi vedtager Kornloven til Sikring af vor Befolkning i det kommende Høstaar, paa samme Tid som Bladene bringer Meddelelse om et stort Antal Millioner Menneskers sikre Sultedød. Modsætningen er aabenbar, og de Forventninger, vi har i Retning af Afvikling og Frihandel med Korn paa Verdensmarkedet, er paa Baggrund af disse Modsætninger ret usikre; men alligevel betegnes denne Kornlov som en Afviklingslov. Man haaber altsaa, at det bliver den sidste — jeg tilføjer: maaske. Nu faar vi se. Selv om det ikke skulde blive den sidste i Rækken, saa kan den maaske aabne visse Muligheder, der kan komme en eventuelt kommende Kornlov til gode, naar der begynder at komme Indførsel af Korn, og i hvert Fald Indførsel af en forhaabentlig stor Mængde af Oliekager, som kan forøge vor Produktion og i høj